

majdnem minden jog megilleti, az államot pedig az ő quasi visszatartási jogán kívül semmi, úgy érzésem szerint a vadászati jog is azé, aki a tulajdonjog alkatelemeinek tulnyomó többségét tartja a kezében. A rendelet különben nem hivatkozik felhatalmazási szakaszra, egyedül a vadászati törvényre; ha azonban a vadászati törvény a rendelet alapjául nem szolgálhat, úgy nézetem szerint a rendelet érvénye is megdőlt. Az, hogy kié a vadászati jog, magánjogi kérdés; csak ha ez a magánjogi kérdés az államra kedvezően dől el, van helye oly pénzügyi jogszabálynak, amely az állam eme jogainak hasznosítását tárgyalja. *Vágt.*

A svájci civilis törvényhozás 1924-ben. Rövid áttekintését kívánjuk adni az alábbiakban a svájci törvényhozás 1924. évi munkájának a civiljog terén.

1. Az érdeklődés előterében kétségtelenül a svájci kötelmi jognak revíziója áll. Ezen revízió a kereskedelmi társaságok, értékpapírok, kereskedelmi cégek és kereskedelmi könyvvizetés jogát öleli fel.

2. 1924. augusztusában lépett életbe a már 1923-ban meghozott törvény a cégjogi büntető rendelkezésekről. Ezen rendelkezéseknek célja egy fokozott és a néven kívül egyéb adatokra is kiterjedő cégvalódiságnak szolgálása.

3. Igen érdekes törvény szól a tartozások teljesítésének időleges felfüggesztéséről, amelyet súlyos gazdasági krízisekben az egyes kantonkormányok rendelhetnek el, a szövetségtanács hozzájárulásával határozott időre, egyes ipari ágakra, vagy foglalkozási körökre vonatkozóan.

4. Az 1924. évben bocsátott ki a végrehajtási utasítás a hajó-lajstromokról szóló 1923. évi törvény tekintetében. Ezen hajó-lajstrom teljesen analog a telekkönyvvel és a hajókra vonatkozó tulajdonjognak, haszonélvezeti jognak, zálogjognak becikkelyezésére, valamint egyéb jogok feljegyzésére szolgál és természetesen nyilvánkönyvi jellege van. A hajóknak ezen hajó-lajstromba való bevezetése bizonyos tonnatartalomtól kezdve kötelező. A hajó-lajstromba vezetett hajók sok tekintetben az ingatlanoknak jogi sorsában osztoznak, habár egyes, végeredményben ingó mivoltukban rejlő különbségek mégis fennállanak.

A svájci törvénykönyvnek és rendelettárnak vizsgálata mindig hoz igen érdekes és külföldi jogvidékek számára is megszívlelendő tapasztalatokat.

Dr. Gl. A.

A bírósági szervezet reformja Jugoszláviában. A jugoszláv közvélemény a bíróságok és ügyészségek átszervezéséről szóló törvényjavaslatot tartja annak az Achilles-saroknak, amelyet a szkupstina legközelebbi ülészakájában, mint a kormány legebezhetőbb pontját fogja az ellenzék megtámadni. A törvényjavaslat a bírák áthelyezési tilalmát egy évre fel akarja függeszteni. Azonkívül helyi sérelmek egész sorozata fog tápot adni az ellenzék támadásának, mert a javaslat 13. és 104. §-ai szerint megszüntetnék a felsőbíróságok nagy részét és ugynevezett kerületi bíróságok a Vajdaságban csak Novisadon, Suboticán, Somborban, Kikindán, Vel.-Becs-

kereken és Pancevón lennének, ellenben a javaslat szerint a Muraköz a Vajdasághoz tartozik, tehát a muraközi közönség minden peres ügyében négynapos utat lenne kénytelen tenni Zomborba. Megszűnik a beogradi semmitőszék, a novisadi és egyéb felsőbb bíróságok helyébe pedig egy Zagrebben felállítandó legfelsőbb bíróság lépne.

Joggyakorlat.

Reflexiók a Vht. 72. és 225. §-ához. A végrehajtási törvénynek arról az intézkedéséről, mely szerint a bérbeadó törvényes zálogjoga, valamint a Vht. 225. §-a alapján vezetett biztosítási végrehajtás hatálya nemcsak a végrehajtást szenvedő tulajdonára, hanem a bérlemény területén levő más ingóságokra is kiterjed, még a jogban járatos ügyfelek közül is csak igen kevesen tudnak. Ismert dolog, hogy a bérlemény területén levő idegen ingók lefoglalása s utóbb elárverezése által, jóhiszemű harmadik személyek súlyos károkat szenvedhetnek, egyedül a bérlő mulasztása vagy rosszhiszemősége következtében, pedig voltaképpen az egész ügyhöz semmi közük. Egyes kirívóan méltánytalan esetekben a régebbi kuriai gyakorlat, mint tudjuk, oly módon segített a lefoglalt ingó tulajdonosán, hogy kimondta, hogy csak azok a tárgyak foglalhatók le, melyek állandóan, nem pedig incidentaliter, vannak az illető bérlemény területén; feloldandó tehát pl. a fogorvos ellen vezetett biztosítási végrehajtás alkalmával az előszobában lefoglalt kabát és sétapálca, mely nem a végrehajtást szenvedőnek, hanem páciensének tulajdona, s mely csak véletlenül volt az eljárás foganatosítása alkalmával épen ott található.

A jelenlegi gazdasági válság azonban más szempontból is aktuálissá teszi a jóhiszemű harmadik személy károsodásának kérdését, t. i. oly bérlő cége esetében, melyek ingók megőrzésével, feldolgozásával, stb. üzletszerűen foglalkoznak, vagy melyeknél a tulajdonjog fentartása melletti vétel gyakrabban előfordul. Közel fekvő az a lehetőség, hogy a fizetésképtelen, vagy akár csak a bérrel hátralékban maradt adós, idegen ingóságokat vesz át bizományba, megőrzésre, feldolgozásra stb., már akkor, midőn bértartozása nyilvánvaló, vagy legalább is tudja, hogy nem lesz módjában az esedékes bért fizetnie. Az ingónak szerencsétlen tulajdonosa alig védekezhethet ily károsítás ellen, mert hiszen a foganatosított végrehajtás ellen igényperrel nem élhet, előzetesen pedig a bérlővel szerződő féltől nem kívánható, hogy minden egyes esetben utána járjon, vajjon az illető megfelelt-e, vagy meg tud-e felelni, bérfizetési kötelezettségének. Ebben az esetben azután — ami pedig ritkán fordul elő végrehajtási s általában eljárási jogunk — a bajba jutott tulajdonos a végrehajtás összes jogkövetkezményeit, minden bírói közlés nélkül, tehát anélkül, hogy az illető hatósági cselekményről tudomása lenne s ellene jogorvoslattal élhetne, mégis elszenvedni kénytelen. A bérlő részéről a kár-